

روش ایجابی و سلبی در تبلیغ

(۱)

وضع نموده و آنرا در راههای تازه‌ای انداده
تایتوانند بهتر از آن بهره‌مند کردند.

ما نیخواهیم در اینجا از اصول و
فنون مختلف تبلیغ و روش‌های نوین آن بحث
و گفتگو کنیم چه این کار احتیاج بمطالعات
دامنه‌دار وقت مفصل دارد که از عهده ما
خارج است.

تنها هدف ما از این بحث نظری بوضع
تبلیغ در کشورهای اسلامی می‌باشد.
هر گاه نظری بصدر اسلام بیفکنیم
می‌بینیم در مدت کمی اسلام در اقطار مختلف
شرق رواج کامل یافت این پیشرفت اصولاً
معلوم حقانیت اسلام بود یا چیز دیگر؟

بررسی حیات پیغمبر کاملاً این نکته را
روشن می‌کنید که وی چگونه برای پیشرفت
اسلام فکر می‌کرد و قشنه‌های ماهرانه می‌کشید
او هیچگاه از راههای سلیمانی پیش نمیرفت در
تمام حالات سعی می‌کرد در خور فکر مردم—
اسلام را با آنها بهفهماند از هر گونه منقی بافی
خودداری می‌کرد در مبارزه با مشکل‌های هیچگاه
بهبهای آنان چیزی نمی‌گفت تنها سخنی که
کاهی نسبت بهبهای می‌گفت «آن بود که اینها
منشأ هیچگونه اثری نیستند و شری را هم
نمی‌توانند از پیروان خود دفع کنند» هیچگاه
کفتاری خلاف ادب و نژادت ازوی شنیده شد
و تنها گفتارش درباره آن قوم درخواست
هدایتشان از پروردگار بود.

روش تبلیغ قرآن نیز بهمین ترتیب

قانون تطور در سراسر حیات بشری
نفوذپیدا کرده و جزئیات زندگانی وی را شامل
شده است.

از دوران پیش که علوم مادی برپایه
تجربه استوار شد تجدیدنظری در علوم و
فنون و تمام شؤون حیات بشری بعمل آمد و
کم و بیش هر دسته از مردم سعی نمودند در
کار خود روشنی صحیح پیش گرفته و با اصول
فیزیکار پردازند فن تبلیغ که از صدر تاریخ
مورد احتیاج بشر بوده پیامبران و علماء
و زمامداران بوده نیز مشمول قانون تحول
و تطور گشته و با بتعبیر دیگر تحولی که در
شون مختلف زندگی بوجود آمد نیازمندان
تبلیغ را ناچار کرد تا در این فن تجدیدنظری
نموده و اصلاحاتی در آن بعمل آورددند که
این موضوع نیز بتواند پایه‌ای قابل تمندن
بشری پیشروی نماید. موضوع دیگر که در
اصلاح فن تبلیغ نقش مهمی بعده داشت
ارتباط مردم جهان بیکدیگر و بوجود آمدن
بازارهای بزرگ و رقابت مؤسسات صنعتی و
تجزیه دولتهای جهان می‌باشد. در دنیا
گشته اگر تنها پیامبران یا زمامداران احتیاج
بتبلیغ داشتند امروز از طرفداران مذاهب
متعدد و سیاستمداران گرفته تا روسای جزء
در محیط کوچک خود احتیاج مبرمی بفн
تبلیغ دارند.

همین نیاز کامل دنیا امروز سبب شد
که اصول صحیح و اساسی برای این فن

سخن حق نباید گفت .

در جمله سوم مسیح را معرفی نموده و کمال تمجید از آن جناب مینماید که از نظر تأثیر در نفوس مخالف کمال اهمیت را دارد است .

پس از این روش فنی تبلیغی آنها را دعوت بایمان بخداؤند و اعتراف بر سالت فرستاد گاش نموده و بار دیگر با آنان تذکر میدهد که نباید گفتار پیشین را بزبان برانید سپس توحید اسلام را بآنان میفهماند .

۲- هنگامیکه اهل کتاب با پیغمبر عناد ورزیده از قبول اسلام سرباز زدند خداوند پیغمبر میگوید که با آنها مباھله کن این نیز یکنوع روش ایجادی برای پیشرفت مقاصد است .

۳- پس از چند آیه دیگر به پیغمبر دستور میدهد که از پیروان کتب آسمانی با این ترتیب دعوت کن :

« قل يا اهل الكتاب تعالوا الى الكلمة سوأء بيتنا ويبينكم الا نعبد الا الله ولا شرك به شيئاً ولا ياتخد بعضاً بعضاً ارباباً من دون الله فان تولوا فقولوا اشهدوا باانا مسلمون » (سوره آل عمران آیه ٦٤) .

در این آیه روش ایجادی بنحو اکمل مشهود است از پیغمبر میخواهد اهل کتاب را بموضعی که آنها و مسلمین هردو بدان معترضند دعوت کند انتخاب این رویه از ناحیه تأثیر در مخالف کمال اهمیت را دارد است زیرا اهل کتاب هنگامیکه دانستند اسلام هم کم و بیش بعائد آنها معترض است دست از تعصبات و لجاجتهای خود کشیده و با اسلام نزدیک میشوند .

آنها نمونه های چندی از روش تبلیغی

پیوسته جنبه های ایجادی داشته و از مشرکین و مخالفین با اطرق فنی ایجادی دعوت میکند .

۱- هنگام خطاب بنصاری که برای خداوند قائل بفرزند بودند و میپنداشتند عیسی فرزند خداست چنین میگوید :

« يا اهل الكتاب لا تقلوا في دينكم و لا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله و كلمته القيها الى مريم وروح منه فامنو بالله و رسليه ولا تقولوا ثلاثة انتهوا خيراً لكم انما الله الـ واحد سبحانـه ان يـكون له ولد » (سورة النساء آیه ١٧١)

در این آیه باروش فنی بسیار بدینعی بی آنکه نسبت بعقائد پیروان مسیح توهینی وارد آید یا آنها را سرزنش نماید میگوید : پیروان کتب آسمانی نباید در باره عقیده خویش بیش از اندازه خوشبین باشند در گفتار خود نسبت بخداؤند بجز حق نگوئید مسیح شما کسی جز عیسی فرزند میریم و فرستاده پروردگار نیست بخداؤند جهان و فرستاد گاش نیز آیمان آورید و دست از عقیده تثییت بردارید زیرا خداوند جهان یگانه است و سزاوار وی نیست که دارای فرزند و خانواده باشد .

یکی از شرائط فن تبلیغ این نیست که نسبت بعقائد هرسته یا طایفه ای که میخواهیم آنها را بکشیش خود جلب نمائیم توهین کرده و ایشان را سرزنش نمائیم و عقائد فاسدشان را هر آن برش آنان بکشیم .

در جمله اول آیه بی آنکه بگوید حق با کیست میگوید باید از غلو و تعصب در عقیده دست کشیده و دربی حقیقت بود .

در جمله دوم بی آنکه گفتار ناپسند آنان را نسبت بخداؤند بخاطرشان بیاورد با بیان کلی با آنها میفهماند که درباره خداوند جز

بسیار حساس بازشدن مدارس بود که مسلمین بهای اینکه زمام مدارس را در دست گرفته باشند یا اقدام بافتتاح مدرسه با این خصوصیات بکنند برکنار رفته و بنام اینکه مدرسه حرام است و فرزند مسلمان باید درس فرنگی بخواند بگوش و کناره ها خریدند غافل از اینکه مردم حاضر نیستند از مدرسه با آن همه مزایا چشم پوشیده و فرزندان خود را بمکتبخانه ها که از هرجهت نامرتب است بفرستند.

مورد حساس دیگری که در سرتوشت مسلمین از اولی کمتر نبود هنگامی بود که ادارات دولتی از لحاظ تعداد و ترتیب داخلی و خارجی بسبک ادارات غربی بیرون آمد در این هنگام نیز جای اینکه مردمان صالح و بادیانت در شئون اجتماعی دخالت کرده از کارها کناره گرفته و فقط با تقدادات سلبی که احياناً بر علیه دین و حیثیات مسلمین بود پرداختند.

اینها و هزاران شواهد زنده دیگر گواه بر آن روش ناستوده است که پیش گرفتیم. آری انتخاب آن طریقه غلط در گذشته این آینده تاریخ که اکنون با آن دست بگردانیم در پیش داشت.

قرآن بود از رفتار پیغمبر اسلام ویاران وی نیز شواهدی در دست است که از ذکر آنان خودداری میکنیم.

شاید برخی از گفتار ماجنین استنباط کنند که ما در فن تبلیغ تنها بروش ایجادی عقیده مند بوده و راههای سلبی را درست نمیدانیم ولی لازم بتنذکر است که روی سخن در این مقال بمسلمانان است که طی دو قرن چگونه در مقابل غریبها حالت سلبی بخود گرفته و تایع زیان بار آنرا دیده و میبینند.

اولین انتقاداتی که بمسلمین در این عصر وارد است اینکه کمتر برای پیشرفت اسلام فکر میکنند شاید بتوان گفت هیچگاه از طرف زعمای مسلمین نقشه و روش صحیحی برای پیشرفت اسلام وضع نمیشود. در این عصر با وجودیکه وسائل تبلیغ در اختیار ماست کمتر از آن استفاده میکنیم فعالیت های تبلیغی در شرق بسیار ضعیف و اگر زمانی اظهار حیاتی بشود مواقیست که از مخالفین همچومنی شده و مسلمانان در صدد دفاع برآمده اند. مدافعت آنان بیشتر از راههای سلبی بوده و از این رو توجه مکوس داده است اکنون برای نمونه دو مورد را یادآوری میکنیم نخست از موارد

تبديل سال هجری بميلادي عدد ٦٢٢ را برسال هجری منظور افزوده و سال جاري مورد نظر را بخش به عدد ٣٣ مینمایند وخارج قسمت را از مجموع اولی کسر نموده تا سال مطلوب هجری بميلادي بدست آید. مثال :

$$١٣٨٢ + ٦٢٢ = ٢٠٠٤$$

$$١٣٨٢ \div ٣٣ = ٤١$$

$$٢٠٠٤ - ٤١ = ١٩٦٣$$

س - کدام عددی است که قابل قسمت به - ١ - الی ١٠ بوده باشد ؟

ج - عددی که از حاصلضرب ٣٦٠ در عدد ٧ بدست آید